

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 1Sžfk/80/2020
Identifikačné číslo spisu: 2019200047
Dátum vydania rozhodnutia: 30. januára 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: predsedníčka senátu, sudkyňa spravodajkyňa
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:2019200047.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Mariána Trenčana a prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD., v právnej veci žalobcu: AT - log, s.r.o., so sídlom: Železničná 1119/16, 926 01 Sereď, IČO: 46 759 221, právne zastúpený advokátom JUDr. Ondrejom Krempaským, so sídlom: Račianska 66, Bratislava, proti žalovanému (sťažovateľovi): Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom: Lazovná č. 63, 974 01 Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 102601224/2018 zo dňa 14. decembra 2018, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/23/2019 - 112 zo dňa 04. marca 2020, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/23/2019 - 112 zo dňa 04. marca 2020 z r u š u j e a v e c v r a c i a n a ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Daňový úrad Trnava (ďalej aj len „prvostupňový správny orgán“ alebo „správca dane“) vykonal u žalobcu daňovú kontrolu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobia január až máj a júl až december 2015. O výsledku daňovej kontroly za kontrolované zdaňovacie obdobia správca dane vyhotovil Protokol č. 100448195/2017 zo dňa 13.03.2017 (ďalej len „protokol“).

2. Správca dane na základe výsledkov vykonanej daňovej kontroly a vyrubovacieho konania vydal rozhodnutie č. 101039506/2018 zo dňa 25.5.2018 o vyrubení rozdielu dane za zdaňovacie obdobie apríl 2015 podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej aj „daňový poriadok“), ktorým žalobcovi vyrubil rozdiel dane vo výške 4 367,98 eur. Správca dane prvostupňové rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca porušil ustanovenia § 49 ods. 1 a § 49 ods. 2 písm. a) zákona č. 222/2004 Z. z. o DPH v znení neskorších predpisov (ďalej iba „zákon o DPH“) tým, že nevyvrátil pochybnosti správu dane o splnení hmotnoprávnej podmienky odpočtu DPH spočívajúcej v preukázaní existencie materiálneho plnenia (tovaru) deklarovaného na sporných zjednodušených faktúrach vystavených deklarovateľnými dodávateľmi WIKING STAV s.r.o. (dodávky pohonných hmôt) a MONUMENT MAGNUS, s.r.o. (dodávka tovaru - pracovný odev).

3. Žalobca podal odvolanie proti rozhodnutiu správcu dane. Žalovaný toto rozhodnutie preskúmaným rozhodnutím potvrdil, s nasledovným odôvodnením:

- v súvislosti s odvolacími námietkami žalobcu týkajúcimi sa deklarovaneho dodávateľa MONUMENT MAGNUS, s.r.o. uviedol, že žalobca neunesol svoje dôkazné bremeno spočívajúce v preukázaní vzniku nároku na odpočet DPH z deklarovaneých zdaniteľneých obchodov, tým že nevyvrátil dôvodné pochybnosti správcu dane o materiálnej existencii deklarovaneých tovarov. Pochybnosti boli založené najmä na skutočnosti, že na adrese umiestnenia elektronickej registračnej pokladnice (ďalej aj len „ERP“), ktorou boli vyhotovené spochybnené zjednodušené faktúry, nachádzala predajňa obuvi. Považoval za nanajvyšš nepravdepodobné, aby dodávateľ MONUMENT MAGNUS, s.r.o. vo svojej prevádzke, v ktorej predával spoločenské a extravagantné topánky a módné doplnky, predával tovar ako pracovné odevy (tento tovar bol predmetom preverovaného zdaniteľného obchodu v zdaňovacom období apríl 2015), toner, reklamné predmety, kancelársky papier, chémia, olej, kancelársky materiál, príp. pneumatiky, ktoré mal podľa zjednodušených faktúr dodať žalobcovi. Konateľ tohto dodávateľa síce uskutočnenie plnení ústne potvrdil, ale nepredložil k týmto tvrdeniam žiadne doklady a ani požadované kontrolné záznamy. Konateľ tohto deklarovaneého dodávateľa správcovi dane nepreložil kontrolné záznamy z registračnej pokladnice. Správca dane tiež u spoločnosti servisujúcej ERP VAROS TRADE, s.r.o. zistil, že predmetná ERP deklarovaneého dodávateľa nebola aktivovaná a ani servisovaná,

- v súvislosti s odvolacími námietkami žalobcu týkajúcimi sa deklarovaneého dodávateľa WIKING STAV, s.r.o. uviedol, že tento dodávateľ prevádzkoval čerpacie stanice pohonných hmôt (ďalej aj len „PHM“). V žalobcom predložených zjednodušených faktúrach (pokladničných blokoch) boli zistené nezrovnalosti, v kontrolných kódoch, ktoré boli odlišné od kontrolných kódov na kontrolných záznamoch od Datapac s.r.o., servisnej organizácie k ERP tohto deklarovaneého dodávateľa. V dôsledku uvedeného považoval pokladničné doklady za nedôveryhodné, pretože nie je možné, aby rovnaký pokladničný doklad mal iný kontrolný kód v kontrolnom zázname a iný kontrolný kód na vytlačeneom pokladničnom doklade. V tejto súvislosti poukázal na § 4 ods. 4 písm. b) zákona č. 289/2008 Z. z. o používaní elektronickej registračnej pokladnice (ďalej aj „Zákon o ERP“), podľa ktorého sa do fiskálnej pamäte nezameniteľne a neodstrániteľne zaznamenáva kontrolný kód na účely overenia pravosti kontrolného záznamu. Z uvedených dôvodov prijal záver, že predložené pokladničné doklady nie je možné považovať za faktúry vystavené v súlade s § 71 zákona o DPH,

- k žalobcom predloženej knihe jász, ktorou preukazoval dodanie materiálneho plnenia (PHM) zo strany deklarovaneého dodávateľa WIKING STAV, s.r.o. konštatoval, že údaje zapísané v knihe jász sa vo viacerých prípadoch nezhodujú s údajmi zaslanými od Národnej diaľničnej spoločnosti, a. s. a zároveň ustálil, že PHM neboli dodané tak, ako to deklaroval žalobca predloženými dokladmi z ERP o ich nákupe. Okrem predloženia dokladov z ERP, u ktorých bolo správcom dane preukázané, že nie sú pravé, ani preverenie materiálneho plnenia teda nepreukázalo, že zdaniteľné obchody sa uskutočnili tak, ako ich deklaruje žalobca (rozpor údajov v knihách jász, podanom daňovom priznaní k dani z motorových vozidiel za zdaňovacie obdobie 2015, detailný výpis mýtneých transakcií),

- žalobca v priebehu daňovej kontroly a následného vyrubovacieho konania neunesol dôkazné bremeno v rozsahu preukázania splnenia zákonných podmienok odpočtu DPH z deklarovaneých zdaniteľneých obchodov, čím porušil ustanovenia § 51 ods. 1 písm. a) v spojení s § 49 ods. 2 písm. a) zákona o DPH, pretože nevyvrátil dôvodné pochybnosti správcu dane ohľadom existencie materiálneho plnenia.

II.

Konanie na krajskom súde

4. Žalobca podal proti preskúmaným rozhodnutiam žalovaného správnu žalobu, ktorou sa domáhal jeho zrušenia a zároveň aj zrušenia rozhodnutia správcu dane a vrátenia veci správcovi dane na ďalšie konanie. Správny súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 20S/23/2019 - 112 zo dňa 04. marca 2020, ktorým rozhodnutie žalovaného ako čiastočne nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a súčasne vydané bez dostatočne zisteného skutkového stavu veci podľa § 191 ods. 1 písm. d) a e) SSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odôvodnenie rozsudku správneho súdu bolo založené na nasledujúcich dôvodoch:

- na predložených príjmových a výdavkových pokladničných dokladoch žalobcom neboli zistené odchýlky, na základe ktorých by bolo možné prijať jednoznačný záver, že predložené zjednodušené

daňové doklady nie sú dôkazom o nadobudnutí tovaru zo strany žalobcu. Z protokolu z daňovej kontroly vyplýva, že povinné údaje na pokladničných dokladoch, ktoré predložil žalobca, sú identické s údajmi, ktoré majú kontrolné záznamy, zhodným nie je nepovinný údaj - číselný kód na pokladničných dokladoch so záznamom v evidencii, resp. registračnej pokladnici. Vykonaným dokazovaním teda bola zistená zhodnosť povinných údajov na dokladoch predložených žalobcom s údajmi na dokladoch predložených spoločnosťou SLOVNAFT, a.s. ako aj servisnou organizáciou Datapac, s.r.o.,

- argumentácia daňových orgánov zistenými nezrovnalosťami v záznamoch o pohybe vozidiel je nedôsledná, nakoľko zdaňovacieho obdobia apríl 2015 sa týka iba všeobecné konštatovanie nezrovnalosti pri vozidle EČV Q., ktoré podľa žalobcu malo jazdiť a tankovať pohonné hmoty aj v období mesiacov január - máj 2015 a podľa zistení správcu dane prvú jazdu v roku 2015 vozidlo uskutočnilo až v júni a jazdy s tankovaním vozidla EČV Q. dňa 7.4.2015, ktoré podľa správcu dane v tento deň nejazdilo. Zistenia o nesúlade záznamov v knihe jász správnych orgánmi neboli stotožnené s konkrétnym obchodom - nákupom PHM, odpočítanie dane z ktorého bolo žalobcovi v zdaňovacom období upreté. Hoci zistené nezrovnalosti nevrhajú na činnosť žalobcu „dobré svetlo“, nemožno ich zovšeobecňovať do takej miery, aby boli dôvodnou pochybnosťou a prekážkou priznania odpočtu dane zo všetkých obchodov v predmetnom zdaňovacom období alebo aj za zdaňovacie obdobia, v ktorých žiadne nezrovnalosti zistené neboli,

- pokiaľ daňové orgány označili predložené pokladničné doklady za falošné alebo nepravé, nezrejmiť dôsledne, čo a na základe akých dôkazov a úvah tým mali na mysli, či podľa ich názoru doklady neboli vystavené deklarovateľom WIKING STAV, s.r.o. alebo „iba“ neboli vystavené na deklarovanej elektronickej registračnej pokladnici, alebo niečo iné? Akú má táto skutočnosť priamu súvislosť s uplatneným nárokom na odpočet dane, či to popiera dodanie pohonných hmôt deklarovateľom žalobcovi alebo naplnenie inej konkrétnej podmienky priznania odpočtu dane? Konštatovanie, že predložené pokladničné doklady preto nemožno považovať za faktúry vystavené v zmysle § 71 zákona o DPH v tomto smere nič neobjasňuje,

- ohľadom žalovaným vytykaných nezrovnalostí v kontrolných kódoch pokladničných blokov poukázal na predchádzajúce rozhodnutie žalovaného v tej istej veci č. 100237198/2018 zo dňa 26.1.2018, ktorým zrušil rozhodnutie správcu dane zo dňa 5.10.2017, v ktorom ich označil za nie dostatočný dôvod pre neuznanie odpočítania od dane. Správny súd nezistil dôvod pre ústup od uvádzaného právneho názoru žalovaného nakoľko preukázaná nebola žiadna okolnosť odôvodňujúca záver o zodpovednosti žalobcu za obsahové nedostatky pokladničných dokladov (v nepovinných údajoch). Odmietnutia práva na odpočet DPH by v takomto kontexte mohlo nastať len v prípade, kedy by bola v konaní preukázaná účasť žalobcu na daňovom podvode,

- v súvislosti s odmietnutím odpočtu DPH vo vzťahu k zdaniteľným obchodom s deklarovateľom MONUMENT MAGNUS, s.r.o. správny súd nevzhladol dôvody pre vyhovieť správnej žalobe, keďže sa so závermi žalovaného v preskúmanom rozhodnutí stotožnil.

III.

Konanie na kasačnom súde

5. Žalovaný (sťažovateľ) podal proti rozsudku v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu, že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu podľa § 440 ods. 1 písm. g) a h) SSP.

6. V kasačnej sťažnosti napadol závery správneho súdu len v rozsahu právneho posúdenia zdaniteľných obchodov týkajúcich sa deklarovateľom WIKING STAV s.r.o. s nasledovnou argumentáciou:

- zotrval na tvrdení, že žalobcom boli predložené doklady z ERP, ktoré neboli pravé a taktiež materiálne plnenie nebolo žalobcom vierohodne preukázané, pretože ako dôkazy predložil knihy jász, ktoré v kontexte s dôkazmi získanými správcom dane a daňovým priznaním k dani z motorových vozidiel za zdaňovacie obdobie 2015 podaným žalobcom, nie je možné považovať za dôkazy preukazujúce pravdivosť jeho tvrdení, t. j. za dôkazy preukazujúce právo na odpočítanie dane,

- v zmysle § 4 ods. 4 písm. b) bod 8 zákona o ERP sa do fiskálnej pamäte nezameniteľne a neodstrániteľne zaznamenáva kontrolný kód na účely overenia pravosti kontrolného záznamu a vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že pokladničné doklady predložené žalobcom nie sú pravé. S ohľadom na druh tovaru, ktorý mal žalobca prijať od dodávateľa (PHM) obvyklý

spôsob jeho nákupu (bežné spotrebiteľské tankovanie na čerpacej stanici), pri ktorom ich výdaj každého litra pohonných hmôt je technicky zaznamenaný a prepojený na ERP, ako aj množstvo deklarovaných nákupov v posudzovanom zdaňovacom období, prakticky neprichádza do úvahy preukázať uskutočnenie zdaniteľného obchodu na vstupe iným spôsobom ako pokladničným dokladom vystaveným prevádzkovateľom čerpacej stanice,

- konateľ dodávateľa WIKING STAV s.r.o. nevedel uviesť, prečo kontrolné záznamy neobsahovali kontrolné kódy, nevedel tiež vysvetliť, prečo existujú dva pokladničné doklady s totožnými údajmi, ale rozdielnymi kontrolnými kódmi,

- doklady predložené servisnou organizáciou ERP spoločnosťou Datapac s.r.o., obsahovali rovnaké kontrolné kódy ako doklady predložené spoločnosťou SLOVNAFT, a. s. Prevádzkovatelia čerpacích staníc SLOVNAFT, a.s., v danom prípade WIKING STAV s.r.o., vystavujú pokladničné doklady s nezameniteľným kontrolným kódom uvedeným na každom pokladničnom doklade. Uvedené ERP pracujú v režime on-line, údaje sa prenášajú automaticky bez možnosti zásahu obsluhy čerpacej stanice, vlastníkom programu nainštalovaného v ERP je výrobca Datapac s.r.o.,

- zo záverov správnych orgánov jednoznačne vyplýva, že doklady z ERP - zjednodušené faktúry, ktoré nie sú pravé (vierohodnosťou pôvodu faktúry sa rozumie potvrdenie totožnosti dodávateľa tovaru alebo služby alebo osoby, ktorá v mene dodávateľa vyhotovila faktúru), nie je možné považovať za faktúry vystavenú v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) zákona o DPH. V nadväznosti na § 51 ods. 1 písm. a) zákona o DPH právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť ak pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a) má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71 zákona o DPH,

- rozpory neboli zistené len v porovnaní údajov evidovaných v knihe jász a údajov zaslaných Národnou diaľničnou spoločnosťou, a.s., ale aj s početnými údajmi uvedenými v podanom daňovom priznaní k dani z motorových vozidiel za zdaňovacie obdobie 2015. Poukázal aj na nesprávny spôsob vedenia knihy jász žalobcom, ktorý v predmetnom konaní uviedol, že táto bola vytvorená externou spoločnosťou na základe vystavených faktúr, na základe spotrebovaných pohonných hmôt a na základe bločkov. Dôležité pri vedení knihy jász je presná vedomosť o tom, ako presne, kedy a kam jazda prebiehala, a až následne na základe týchto údajov, je možné si uplatniť, t. j. priradiť nákup pohonných hmôt k jednotlivým jazdám, pretože dodatočne zapisované jazdy by už mohli byť skreslené a chybné pozmenené. V prejednávanom prípade bolo preukázané, že neboli zohľadnené reálne jazdy vozidiel, a preto v kontexte vyššie uvedených skutočností zistených porovnaním údajov knih jász, podaného daňového priznania k dani z motorových vozidiel za zdaňovacie obdobie 2015 a údajov zaslaných Národnou diaľničnou spoločnosťou, a.s., nie je možné žalobcom predložené dôkazy považovať za dôkazy preukazujúce pravdivosť jeho tvrdení,

- v súlade s ustanoveniami daňového poriadku i platnej judikatúry dôkazné bremeno leží na daňovom subjekte - žalobcovi, ktorý musí preukázať, že si uplatnil odpočítanie dane oprávnene, t. j. že podmienky stanovené zákonom o DPH sú splnené. Vykonaným dokazovaním sa nepreukázali skutočnosti tvrdené žalobcom, čím žalobca neniesol svoje dôkazné bremeno. Od žalobcu nebolo požadované preukazovanie takých skutočností, ktoré nespádajú do jeho dôkaznej sféry a za ktoré nemôže niesť zodpovednosť.

7. Pre vyššie uvedené dôvody sťažovateľ navrhol zrušiť napadnutý rozsudok správneho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie podľa § 462 ods. 1 SSP.

8. Žalobca ku kasačnej sťažnosti uviedol, že zotrúva na svojej argumentácii predostretej v správnej žalobe a zároveň sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi správneho súdu uvedenými v napadnutom rozsudku. Na základe dokazovania vykonaného správcom dane nie je možné prijať záver, že žalobca nespĺnil zákonné podmienky odpočtu DPH.

9. Žalobcom predložené listiny obsahovali povinné údaje, pričom podľa jeho tvrdení bolo v konaní preukázané, že k týmto údajom mal prístup iba dodávateľ WIKING STAV, s.r.o. a servisná spoločnosť Datapac, s.r.o. Preto žalobca vyslovil záver, že ohľadne tejto skutočnosti nemôže byť zaťažovaný dôkazným bremenom. Ohľadne spochybnenia materiálnych plnení žalobca uviedol, že bolo povinnosťou žalovaného tieto skutočnosti konkretizovať vo svojom rozhodnutí, pričom ďalej uviedol, že spochybnenie jedného dodania nie je dôkazom o neuskutočnení ďalšieho dodania. Daňové orgány podľa žalobcu konali formalisticky, ak svoje závery postavili len na tom, že zjednodušené doklady majú iný kód, ako je uvedený v registračnej pokladni. Žalobca dodal, že nie je postačujúce, ak daňové orgány svoje závery založili na výpovedi konateľa dodávateľa 1, ktorý nevedel vysvetliť existenciu dvoch rovnakých dokladov.

10. Dodanie preukazujú podľa žalobcu zjednodušené daňové doklady, ktoré okrem číselného kódu sa zhodujú s údajmi v registračnej pokladnici. Podľa žalobcu je právne bezvýznamnou skutočnosťou, čo bolo alebo nebolo zaznamenané vo fiskálnej pamäti. V konaní podľa neho nedošlo k vyvráteniu skutočnosti, že jedno plnenie mohlo byť uskutočňované cez registračnú pokladnicu a druhé mimo tejto pokladnice.

11. Daňové konanie bolo podľa žalobcu vedené jednostranne, pretože daňové orgány kvôli piatim nezrovnalostiam v účtovnej evidencii prijali záver o tom, že v 1800 prípadoch (zdaniteľných obchodoch) k dodaniu nedošlo. Každý zdaniteľný obchod je podľa žalobcu samostatným dodaním, a preto pri dokazovaní nie je možné sa odvolávať na zistenia, ktoré sa týkajú jedného zdaniteľného obchodu a od toho odvodzovať závery k inému zdaniteľnému obchodu.

IV.

Konanie pred kasačným súdom

12. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v postavení kasačného súdu (ďalej aj kasačný súd) preskúmal vyššie uvedený rozsudok správneho súdu v rozsahu podanej kasačnej sťažnosti. Jeho pôsobnosť pre toto konanie a rozhodnutie je daná v § 11 písm. h) SSP a § 101e ods. 2 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení (ďalej len „zákon o súdoch“).

13. Kasačný súd s ohľadom na § 455 SSP nepovažoval za potrebné nariadiť vo veci pojednávanie a rozhodol o kasačnej sťažnosti bez jeho nariadenia. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 30. januára 2022 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

14. So zreteľom na § 439 ods. 1, § 442 ods. 1, § 443 ods. 2 SSP kasačný súd skonštatoval, že podaná kasačná sťažnosť smeruje proti rozsudku, voči ktorému je prípustná, bola podaná včas a oprávnenou osobou.

15. Kasačný súd následne preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu a v medziach kasačnej sťažnosti aj rozhodnutia správnych orgánov a vyhodnotil kasačnú sťažnosť ako dôvodnú. Bližšie tieto závery odôvodňuje v nasledovnom texte.

V.

Vybrané ustanovenia, z ktorých kasačný súd vychádzal

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty, daňová povinnosť vzniká dňom dodania tovaru. Dňom dodania tovaru je deň, keď kupujúci nadobudne právo nakladať s tovarom ako vlastník. Pri prevode alebo prechode nehnuteľnosti je dňom dodania deň odovzdania nehnuteľnosti do užívania, ak je tento deň skorší ako deň zápisu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností. Pri dodaní stavby na základe zmluvy o dielo alebo inej obdobnej zmluvy je dňom dodania deň odovzdania stavby. Pri dodaní tovaru podľa § 8 ods. 1 písm. c) je dňom dodania tovaru deň odovzdania tovaru nájomcovi.

Podľa § 49 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty, právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

Podľa § 49 ods. 2 písm. a) zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty, platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané. Podľa § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty, právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a) má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71.

Podľa § 71 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty, faktúrou je každý doklad alebo oznámenie, ktoré je vyhotovené v listinnej forme alebo elektronickej forme podľa tohto zákona alebo zákona platného v inom členskom štáte upravujúceho vyhotovenie faktúry.

Podľa § 74 ods. 3 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty, Platiteľ a zdaniteľná osoba, ktorá nie je platiteľom, môžu vyhotoviť zjednodušenú faktúru, ktorá neobsahuje všetky údaje podľa odseku 1. Zjednodušenou faktúrou je:

b) doklad vyhotovený elektronickou registračnou pokladnicou alebo pokladnicou e-kasa klient podľa osobitného predpisu,29a) ak cena tovaru alebo služby vrátane dane uhradená v hotovosti nie je viac ako 1 000 eur alebo uhradená inými platobnými prostriedkami nahrádzajúcimi hotovosť nie je viac ako 1 600 eur a doklad vyhotovený tankovacím automatom pre bezobslužné čerpanie pohonných látok, ak cena tovaru vrátane dane uhradená elektronickým platobným prostriedkom nie je viac ako 1 600 eur; doklad nemusí obsahovať údaje podľa odseku 1 písm. b) a jednotkovú cenu podľa odseku 1 písm. g).

VI.

Právne posúdenie veci kasačným súdom

16. Kasačný súd úvodom právneho posúdenia poukazuje na skutočnosť, že obdobné veci toho istého žalobcu už boli predmetom jeho rozhodovacej činnosti. Skutkový stav bol správcom dane zistený pri výkone tej istej daňovej kontroly za zdaňovacie obdobia január až máj a júl až december 2015, ktorej výsledkom bol Protokol č. 100448195/2017 zo dňa 13.03.2017. Vo všetkých uvedených zdaňovacích obdobiach daňové orgány spochybnili materiálnu existenciu plnenia deklarovaných na zjednodušených faktúrach zo zdanieľných obchodov uskutočnených medzi žalobcom a dodávateľmi WIKING STAV, s.r.o. a MONUMENT MAGNUS, s.r.o. Správnym žalobám vyhovel ten istý správny súd, ktorého rozsudky boli napadnuté kasačnými sťažnosťami s takmer identickým obsahom. Vo všetkých doteraz rozhodnutých veciach kasačný súd na základe kasačnej sťažnosti žalovaného zrušil rozsudky správneho súdu - rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžfk/57/2020 zo dňa 16. februára 2022 (zdaňovacie obdobie december 2015), rozsudok sp. zn. 5Sžfk/33/2020 zo dňa 14. apríla 2022 (zdaňovacie obdobie júl 2015), rozsudok sp. zn. 5Sžfk/50/2020 zo dňa 29. septembra 2022 (zdaňovacie obdobie máj 2015) a rozsudok sp. zn. 6Sžfk/47/2020 zo dňa 14. apríla 2022 (zdaňovacie obdobie september 2015). Právny názor vyjadrený v rozsudku sp. zn. 1Sžfk/57/2020 zo dňa 16. februára 2022 považoval kasačný súd za aplikovateľný aj v ostatných menovaných rozsudkoch, v ktorých naň citáciou odkázal.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti kasačný súd v zmysle § 464 ods. 1 SSP tiež odkazuje na právne posúdenie veci uvedené v rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžfk/57/2020 zo dňa 16. februára 2022, s ktorým sa stotožňuje a to najmä z dôvodu, že sťažovateľ oprávnené argumentoval, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno spočívajúce v preukázaní splnenia hmotnoprávnej podmienky odpočtu DPH čo do existencie materiálneho predmetu plnenia zo zdanieľných obchodov uskutočnených medzi žalobcom a deklarovaným dodávateľom WIKING STAV, s.r.o.. Relevantná časť odôvodnenia rozsudku sp. zn. 1Sžfk/57/2020 zo dňa 16. februára 2022 znie nasledovne:

„56 K namietanému rozloženiu dôkazného bremena a odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu Najvyšší správny súd uvádza, že postup žalovaného aj správcu dane bol plne v súlade s ustálenou judikatúrou. [...]

65. Podľa názoru kasačného súdu je nutné uvedomiť si postavenie správcu dane v daňovom konaní, ktorý nie je protistranou daňového subjektu, ale je príslušným správnym orgánom, ktorý vedie dokazovanie, dôkazy vykonáva a procesom voľného hodnotenia dôkazov ustáľuje zistený skutkový stav. Pri tomto postupe musí zachovávať práva daňového subjektu, rešpektovať zásadu spolupráce a ostatné zásady správy daní. Naopak, daňový subjekt je v pozícii účastníka daňového konania, ktorý je povinný preukazovať v zmysle § 24 ods. 1 Daňového poriadku a/ skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v daňovom priznaní alebo iných podaniach, ktoré je povinný podávať podľa osobitných predpisov; b/ skutočnosti, na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňovej kontroly alebo daňového konania; c/ vierohodnosť, správnosť a úplnosť evidencií a záznamov, ktoré je povinný viesť. Touto skutočnosťou je aj realnosť dodania tovaru alebo služby platiteľom, ktorý faktúru ako dodávateľ vystavil. Pokiaľ sťažovateľ tvrdí, že dodanie tovaru bolo realizované konkrétnymi dodávateľmi, zaťažuje ho dôkazné bremeno vo vzťahu k tomuto tvrdeniu; pri jeho neunesení zostáva iba nepreukázaným tvrdením.

66. Kasačný súd uvádza, že odpočítanie dane nenastáva „ex lege“, ale je právom platiteľa dane, ktoré je spojené s dôkaznou povinnosťou preukázania zákonných podmienok na jeho uplatnenie. Zákon o DPH vyžaduje na vznik nároku na odpočítanie dane súčasné splnenie tak materiálnej, ako aj formálnej podmienky, teda daňový subjekt musí preukázať, že faktúry, prípadne iné listiny, na základe ktorých si uplatňuje odpočet dane, presne odrážajú skutočne realizované plnenia. Faktúra je relevantným

dokladom, len ak je nepochybné, že v nej uvedené údaje odrážajú reálne plnenie. To, že určitý doklad má všetky náležitosti účtovného dokladu a je riadne zaúčtovaný v zmysle zákona o účtovníctve, ešte nemusí byť dôkazom o tom, že daňový subjekt je oprávnený uplatniť si odpočítanie dane z tohto dokladu (m.m. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžf/26/2014).

67. Daňový doklad je z hľadiska nároku na odpočítanie DPH nepochybne dôkazným prostriedkom, ktorý podporuje tvrdenie daňového subjektu, že tento dodávateľ mu naozaj tovar, resp. službu, dodal. Je však použiteľný len vtedy, ak je nepochybné, že v ňom uvedené údaje odrážajú skutočnosť.

68. Pre účely § 49 ods. 1 a ods. 2 zákona o DPH je nevyhnutné kumulatívne spojenie všetkých zákonom definovaných podmienok v ich vzájomnej súvislosti, vrátane preukázania vecného súvisu medzi prijatým zdaniteľným plnením a daňovým dokladom, ktorým platiteľ dane deklaruje prijatie zdaniteľného plnenia. Pre splnenie zákonných podmienok pre vznik nároku na odpočet dane nepostačuje iba predloženie dokladov (faktúr) s predpísaným obsahom. Daňové doklady musia jednoznačne preukazovať prijatie zdaniteľného plnenia, t.j. skutočnosť, že zdaniteľné plnenie bolo prijaté od platiteľa, ktorý fakturoval zdaniteľné plnenie. Pokiaľ nie je preukázané, že by tieto hmotnoprávne podmienky boli splnené, nepostačuje na vznik nároku na odpočet dane len samotná existencia samotného dokladu, hoci by obsahoval všetky formálne náležitosti.

69. Kasačný súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu SR č. k. I.ÚS 241/07-44, podľa ktorého, zo zásady skutočného obsahu právneho úkonu rozhodujúceho pre určenie dane vyplýva, že z daňového hľadiska je rozhodujúca reálna existencia plnení, ktoré boli uskutočnené, t.j. vzájomná výmena reálnych plnení, a teda vykonanie dohodnutých prác a úhrada za toto poskytnuté plnenie. Ide o ekonomickú podstatu daňovej transakcie, ktorú zákon uprednostňuje pred formou a právnym titulom, na základe ktorého bola uskutočnená. Potreba skúmania ekonomického dôvodu daňovej transakcie sa prejavuje ako súčasť zásady posudzovania právneho úkonu podľa jeho obsahu.

70. Správca dane má právo preveriť podrobne skutkový stav deklarovaného plnenia, ako aj doplneným dokazovaním odstrániť vzniknuté pochybnosti. V prípade, že považuje tieto tvrdenia za nepreukázané, vyzýva daňový subjekt na predloženie ďalších dôkazov, avšak nemá povinnosť platiteľa zaviazat', akým konkrétnym spôsobom má okrem daňových dokladov, ktorých vierohodnosť vo vzťahu k ich obsahu bola vyhodnotením výsledkov dokazovania spochybnená, preukázať pravdivosť svojich tvrdení. Týmto spôsobom dochádza k preneseniu dôkazného bremena na daňový subjekt. Bolo preto na žalobcov, aby predložil také doklady, ktoré by hodnoverne potvrdili, že si uplatnil odpočítanie dane oprávnené, čo sa v prejednávanom prípade nestalo.

71. V daňovom konaní je povinnosťou daňového subjektu preukázať všetky tvrdené skutočnosti, pričom správca dane tieto dôkazy posudzuje. Správca dane, ktorý získa oprávnené pochybnosti o tom, či bola predmetná služba či tovar dodaná osobou, deklarovanou na predkladaných faktúrach, nie je povinný dokazovať nedodanie touto osobou, ale daňový subjekt musí vedieť preukázať uskutočnenie zdaniteľného obchodu osobou uvedenou v predkladanej faktúre, pokiaľ si uplatňuje právo na odpočítanie DPH z predkladanej dodávateľskej faktúry. Ak žalobca v tomto smere neunesie dôkazné bremeno, nemôže byť úspešný v uplatnení práva na odpočítanie.

72. Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplynulo, že správca dane vykonal v priebehu daňovej kontroly nielen formálnu kontrolu dokladov, ale zisťoval aj reálnosť zdaniteľných obchodov.

73. S poukazom na § 4 písm. a/ bod 8 zákona o ERP sa do fiškálnej pamäte nezameniteľne a neodstrániteľne zaznamenáva kontrolný kód na účely overenia pravosti kontrolného záznamu. Z vykonaného dokazovania správcou dane nepochybne vyplynulo, že kontrolné kódy na žalobcom predložených pokladničných dokladoch uhradených v hotovosti boli rozdielne ako kontrolné kódy predložené servisnou organizáciou Datapac s.r.o. a SLOVNAFT a.s., u ktorých sa kontrolné kódy zhodovali. Z uvedeného jednoznačne plynie záver, že žalobcom predložené doklady nespĺnili zákonné kritérium o dostatočnej preukázateľnosti oprávnenia na odpočítanie dane a objektívne bola spochybnená ich vierohodnosť.

74. Nakoľko je technicky možné vyhotoviť akýkoľvek doklad znejúci na určité plnenie, bolo povinnosťou žalobcu uplatňujúceho si nárok na odpočítanie dane preukázať reálnosť deklarovaného nadobudnutia pohonných hmôt zo zjednodušených faktúr vyhotovených spoločnosťou WIKING STAV s.r.o. na prevádzkach čerpacích staníc ČS SLOVNAFT DOLNÁ STREDA z elektronickej registračnej pokladnice. Hodnotenie dôkazov zo strany správcu dane neznamená len mechanické preberanie informácií, či bezvýhradné akceptovanie dokladov, resp. údajov v nich uvedených, ako faktov.

75. Ani preverenie materiálneho plnenia nepreukázalo, že zdaniteľné obchody sa uskutočnili žalobcom deklarovateľným spôsobom. Podľa detailného výpisu mýtnych transakcií motorové vozidlo s evidenčným číslom Q. XXX X. vykonalo jazdy do septembra 2015, za mesiac október až december 2015 nejazdilo, neprešlo žiadnou mýtnou bránou, pričom žalobca v knihe jász deklaruje, že počas celého roka vykonávalo jazdy.

76. Kasačný súd konštatoval, že je možné stotožniť sa s názorom sťažovateľa, že žalobca nespĺnil zákonné podmienky pre odpočítanie dane ustanovené zákonom o DPH, a preto nesúhlasí s názorom Krajského súdu v Trnave o nutnosti skúmať podvodné konania v intenciách právneho názoru vysloveného krajským súdom.

77. Krajský súd uzatvára, že pri rozhodovaní o priznaní, či nepriznaní možnosti odpočítania DPH sa uplatňujú ustanovenia zákona o DPH (§ 49 a nasl.), pri ktorých nevyžaduje preukázanie podvodného konania, teda sa nevyžaduje preukázanie naplnenia znakov skutkovej podstaty trestného činu na úseku daní. Pre priznanie nadmerného odpočtu DPH je teda potrebné preukázať splnenie podmienok podľa vyššie citovaných ustanovení zákona o DPH, pričom kumulatívne preukázanie podvodného alebo zákon obchádzajúceho konania u daňového subjektu je pre tieto účely irelevantné. Kasačný súd uzavrel, že na základe vykonaného rozsiahleho dokazovania správca dane zistil skutkový stav správne a v súlade s Daňovým poriadkom a preskúmané rozhodnutie je zákonné.“

18. Kasačný súd nad rámec odôvodnenia citovaného rozsudku, konkrétne k bodu 75. dodáva, že ďalšími podstatnými skutočnosťami, ktoré spochybňujú nárok na odpočet DPH žalobcu boli aj početné rozpory údajov uvedených v žalobcom predloženej knihe jász s údajmi uvedenými v podanom daňovom priznaní k dani z motorového vozidla za rok 2015 a tiež v knihách jász nezohľadňujúcich reálne jazdy vozidiel a výpisoch z mýtnych systémov, ktoré hodnotené vo vzájomných súvislostiach relevantne spochybňujú reálnosť materiálnej existencie plnenia realizovaného dodávateľom WIKING STAV, s.r.o. aj v posudzovanom zdaňovacom období. Žalobca dôvodné pochybnosti správcu dane v konaní nerozptýlil, v dôsledku čoho neunesol dôkazné bremeno spočívajúce v preukázaní splnenia hmotnoprávných podmienok odpočtu DPH.

19. Pre úplnosť kasačný súd tiež považuje za vhodné poukázať aj na právne posúdenie, ktoré predostrel sťažovateľ jednak v preskúmanom rozhodnutí, ako aj kasačnej sťažnosti, že faktúry, o ktorých vierohodnosti a pravosti je možné mať odôvodnené pochybnosti nie je možné považovať za faktúry vystavené v zmysle § 71 zákona o DPH pre účely uplatnenia práva na odpočet DPH. Z uvedeného právneho posúdenia v zásade vyplýva, že podľa sťažovateľa daňový subjekt (žalobca) nespĺnil ani formálnu podmienku odpočtu DPH spočívajúcu v predložení faktúry. Kasačnému súdu je z jeho činnosti známe, že iný senát v rozsudku v obdobnej veci sp. zn. 6Sžfk/47/2020 zo dňa 14. apríla 2022 uznal dôvodnosť tejto sťažnostnej námietky s tým, že vzhľadom na rozpor v kontrolnom zázname uvedenom na faktúrach z ERP nie je možné ich považovať za vierohodné, v dôsledku čoho nie je možné považovať ich za faktúry vystavené v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) zákona o DPH. Pokiaľ platiteľ dane (žalobca) nemá faktúru vystavenú podľa § 71 ods. 1 písm. c) zákona o DPH, tak si nemôže uplatniť právo na odpočet v zmysle § 51 zákona o DPH.

20. S právnym posúdením uvedeným v predošlom bode tohto rozsudku sa senát kasačného súdu rozhodujúci v prejednávanej veci nestotožňuje. Napriek tomu však nevzhliadol dôvod na postup v zmysle § 22 ods. 1 písm. a) SSP, teda na predloženie veci na rozhodnutie veľkému senátu. Konkurujúci právny názor, s ktorým sa nestotožnil tvorí len parciálnu otázku prejednávanej veci, ktorá nie je spôsobilá ovplyvniť konečný výsledok kasačného konania (výrok rozsudku). Jadro tohto rozsudku, ako aj rozsudku 6Sžfk/47/2020 zo dňa 14. apríla 2022, pozostáva z totožného právneho posúdenia, ktoré kasačný súd vyslovil už v rozsudku sp. zn. 1Sžfk/57/2020 zo dňa 16. februára 2022 (citovanom v bode 17. tohto rozsudku) a ktoré bolo zopakované aj v ostatných rozsudkoch v obdobných veciach totožného žalobcu vymenovaných v bode 16. tohto rozsudku.

21. Pre účely uplatnenia odpočtu DPH je potrebné za faktúru podľa § 71 ods. 1 písm. a) zákona o DPH považovať každý doklad alebo oznámenie, ktoré je vyhotovené v listinnej forme alebo elektronickej forme podľa tohto zákona alebo zákona platného v inom členskom štáte upravujúceho vyhotovenie faktúry. Uvedené kritérium doklady predložené žalobcom nepochybne spĺňajú. Žalobcom predložené faktúry, tak ako konštatoval aj sťažovateľ v preskúmanom rozhodnutí, spĺňajú obligatórne obsahové

kritériá ustanovené v § 74 ods. 1 zákona o DPH. Vzhľadom na uvedené je nutné konštatovať, že žalobca formálnu podmienku odpočtu DPH splnil a pre pochybnosti o vierohodnosti a pravosti predložených faktúr nie je možné odoprieť mu právo na odpočet DPH. Opačný výklad by totiž spôsobil narušenie zásady neutrality DPH, ako ju poníma smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (ďalej aj len „smernica 2006/112“) a na ňu nadväzujúca ustálená judikatúra Súdneho dvora EÚ k článku 203 smernice 2006/112.

22. Pochybnosti o vierohodnosti alebo pravosti predloženej faktúry samy o sebe nie sú na mieste v prípade posudzovania splnenia hmotnoprávných podmienok odpočtu DPH daňovým subjektom, keďže sa jedná o informáciu, ktorá za bežných okolností nepatrí do vedomostnej sféry daňového subjektu uplatňujúceho právo na odpočet DPH v zmysle, že by mohol o tejto skutočnosti vôbec vedieť v momente realizácie zdaniteľného obchodu, respektíve vyhotovenia faktúry. V dôsledku uvedeného nie je možné zdaniteľnému subjektu uplatňujúcemu právo na odpočet DPH „pripísať na ťarchu“, že ním predložené faktúry vyhotovené jeho dodávateľom majú pozmenený obsah, v dôsledku čoho sú nedôveryhodné.

23. K uvedenému je možné poukázať aj na zákonné znenie § 24 ods. 1 písm. c) daňového poriadku, v zmysle ktorého daňový subjekt preukazuje vierohodnosť, správnosť a úplnosť evidencií a záznamov, ktoré je povinný viesť. Obdobnú povinnosť daňovému subjektu ukladá daňový poriadok aj v ustanovení § 45 ods. 2 písm. d). Platiteľ dane je povinný viesť prijaté faktúry v zmysle § 76 ods. 1 písm. a) zákona o DPH, v dôsledku čoho je podľa ustanovení daňového poriadku menovaných v prvej a druhej vete tohto odseku povinný preukazovať aj ich vierohodnosť. Na druhej strane z prirodzenej logiky veci je túto povinnosť potrebné vykladať v kontexte, či sám daňový subjekt uplatňujúci si právo na odpočet DPH faktúry nepozmenil a nie, že by zodpovedal za vierohodnosť nezákonne pozmenenej faktúry vydananej mu dodávateľom bez jeho vedomia. Tomuto výkladu nasvedčuje aj dikcia § 72 ods. 7 zákona o DPH, v duchu ktorého za obsah faktúry (resp. správnosť údajov v nej uvedených) zodpovedá dodávateľ tovaru alebo služby, ktorý ju vydal. Je potrebné mať tiež na pamäti, že daňový subjekt je povinný preukazovať len skutočnosti, ktoré sám tvrdí a deklaruje v zmysle § 45 ods. 2 písm. e) daňového poriadku.

24. Navyše je potrebné zopakovať, že faktúra sama o sebe nie je spôsobilá preukazovať splnenie (či nespĺnenie) ktorejkoľvek z hmotnoprávných podmienok odpočtu DPH. Predložením faktúry spolu s daňovým priznaním daňový subjekt voči správcovi dane len formálne uplatňuje jeho právo na odpočet DPH, ktoré mu vzniká priamo zo zákona splnením hmotnoprávných podmienok odpočtu DPH. Správca dane môže splnenie hmotnoprávných podmienok odpočtu DPH spochybníť a následne je opäť na daňovom subjekte, aby pochybnosti správcu dane vyvrátil. K problematike presúvania (tzv. prelievania) dôkazného bremena sa už v minulosti viackrát vyjadril aj Ústavný súd SR príkladmo v uznesení sp. zn. I. ÚS 377/2018-53 zo dňa 14.11.2018: „Daňový subjekt má v daňovom konaní dve základné povinnosti: povinnosť tvrdiť a povinnosť svoje tvrdenia dokázať. Formálne sa obe tieto povinnosti realizujú tak, že daňový subjekt podá riadne vyplnené daňové priznanie (povinnosť tvrdiť), pričom spolu s ním predloží správcovi dane písomné doklady, ktoré je podľa právnych predpisov povinný viesť (dôkazná povinnosť). Takto si daňový subjekt splní svoje povinnosti v daňovom konaní, teda aj povinnosť dôkaznú. Ak však správca dane pri preverovaní uvedených písomných podkladov preukázateľne spochybní vierohodnosť, pravdivosť alebo úplnosť dôkazov predložených daňovým subjektom, potom možno konštatovať, že správca dane splnil svoju dôkaznú povinnosť a v takom prípade je opäť len na daňovom subjekte, či predložením alebo navrhnutím ďalších dôkazov vyvráti spochybnenie jeho pôvodných dôkazov správcom dane. Týmto spôsobom dochádza v procese dokazovania v daňovom konaní k presúvaniu dôkazného bremena medzi správcom dane a daňovým subjektom, čo predstavuje praktické vyjadrenie kombinácie uplatňovania zásady vyhľadávacej a zásady prejednávacej.“.

25. Kasačný súd zastáva presvedčenie, že nezrovnalosti na predložených faktúrach, ktoré sú takej intenzity, že je odôvodnená úvaha o ich pravosti a vierohodnosti, majú právnu relevanciu len v prípade, kedy by daňové orgány odmietli právo na odpočet DPH daňovému subjektu z dôvodu, že deklarované plnenie zakladajúce nárok na odpočet DPH je súčasťou daňového podvodu zo strany

osoby vystavujúcej faktúru (dodávateľa) alebo iného predchádzajúceho subjektu dodávateľského reťazca. Rozvedené právne závery v plnej miere podporuje aj ustálená judikatúra Súdneho dvora EÚ (napríklad rozsudok v spojených veciach Mahagében a Dávid (C-80/11 a C-142/11)). Uvedené samozrejme platí za predpokladu, že daňové orgány v konaní preukážu, že zdaniteľná osoba uplatňujúca si odpočet DPH vedela alebo mala vedieť o daňovom podvode, ku ktorému došlo na vstupe v reťazci plnení. Pre posúdenie skutočnosti, či daňový subjekt bol účastný na podvodnom reťazci obchodných spoločností na účely odmietnutia práva na odpočítanie DPH sa aplikuje takzvaný Axel Kittel test, ktorý je vyabstrahovaním kritérií na posúdenie účasti na daňovom podvode z rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci Axel Kittel (C-439/04). V kontexte prejednávanej veci je však potrebné konštatovať, že správca dane a ani sťažovateľ neodmietli odpočet DPH žalobcovi z dôvodu účasti na daňovom podvode.

VII.

Záverečné zhodnotenie a odôvodnenie rozsudku v časti trov

26. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody kasačný súd vyhovel kasačnej sťažnosti a zrušil napadnutý rozsudok správneho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 462 ods. 1 SSP. Úlohou správneho súdu bude v ďalšom konaní preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného a právne posúdiť všetky podstatné žalobné námietky v intenciách právneho posúdenia, ktoré poskytol v tomto rozsudku kasačný súd, a to najmä s prihliadnutím na záver, že žalobca nevyvrátil dôvodné pochybnosti správcu dane a žalovaného o splnení hmotnoprávnych podmienok odpočtu DPH.

Podľa § 462 ods. 1 SSP ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy vráti vec krajskému súdu na ďalšie konanie alebo konanie zastaví, prípadne vec postúpi orgánu, do ktorého pôsobnosti patrí.

Podľa § 467 ods. 3 SSP ak kasačný súd zruší rozhodnutie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

27. O nároku na náhradu trov kasačného konania kasačný súd nerozhodoval, pretože o ňom v zmysle § 467 ods. 3 SSP rozhodne krajský súd.

28. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyseľne (§ 139 ods. 4 SSP).

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.